

# Jimenin TEMPELJSKI ČUDEŽ

Glenda Mendez de Lopez  
(po resnični zgodbi)



*Jimena je bila živčna. A vedela je, da ji bo Gospod pomagal.*

Zgodba se je zgodila v Gvatemali.

Jimena je šla v avtomobil in se pripela z varnostnim pasom. S starši so bili na poti v tempelj. Zdaj se bo v templju prvič krstila za druge. Papi jo bo krstil za nekaj njihovih prednic. Jimena je bila navdušena!

Potem pa je pomislila na nekaj, zaradi česar jo je zgrabila panika. »Papi,« je rekla, »kaj pa moja pumpica?«

Jimena je imela sladkorno bolezen tipa ena. Da je ostajala zdrava, je pri sebi vedno

imela napravo, ki se je imenovala inzulinska pumpica, ki je nadzorovala raven sladkorja v krvi. Če je predolgo ni imela, ji je postalo slabo.

»Mi jo bodo v templju pustili imeti?« je vprašala Jimena. Srce ji je močno bilo. »Kaj pa, ko bom šla v vodo?«

»V redu bo,« je rekel papi. »Pumpico imaš lahko, dokler ne boš šla v vodo. Potem ti mami lahko pomaga, da si jo boš spet nadela, ko boš prišla ven.«

Mami je prikimala. »In če ti bo postalo slabo, ko se boš krstila za druge, le povej papiju in boš lahko nehala.« Mami jo je tesno prijela za roko. »Ves čas bova s teboj.«

»Prav,« je rekla Jimena. Še je bila živčna. A mami in oči sta ji pomagala, da se je počutila malo bolje.

Ko so prispeli, je Jimena mami in papija prijela za roke, ko so hodili proti tempeljskim vratom. Jimena je brž, ko je vstopila, začutila tople, tolažeč občutek. Vedela je, da ji Sveti Duh govori, da ji bo nebeški Oče pomagal, čeprav je živčna. Vse bo v redu, prav kakor je rekel papi.

Jimena se je preoblekla v bela oblačila. Potem je mami Jimeni pomagala sneti pumpico. »Trajalo bo le nekaj minut,« je rekla mami. Jimeno je objela.

Jimena je stopila v vodo. Papi jo je čakal. Iztegnil je roko in ji pomagal po stopnicah.

Papi je izrekel krstno molitev in Jimeno potopil pod vodo. Ko se je Jimena dvignila, se je smehljala. Potem sta opravila še nekaj krstov.

»Se dobro počutiš?« ji je papi zašepetal v uho.

»Da,« je rekla Jimena.

Papi jo je krstil še za nekaj ljudi. »Se lahko še krstiš za druge?« jo je spet vprašal.

»Da,« je rekla Jimena.

Mami je Jimeni po zadnjem krstu pomagala nadeti pumpico in preverila Jimenin krvni sladkor. Mami se je nasmehnila. Bil je normalen! Bilo je, kakor da Jimena sploh ne bi snela pumpice.

Potem so šli v manjšo sobo. Papi je Jimeni položil roke na glavo. Za članico Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni jo je potrdil za umrle ljudi, za katere se je krstila. Zdaj se njeni predniki lahko odločijo, ali se bodo pridružili Cerkvi Jezusa Kristusa.

Jimena se je naslednji teden na družinskem večeru s starši pogovarjala o njihovem tempeljskem potovanju. »Tempelj je Gospodova hiša,« je rekel papi. »Ko gremo tja, se nam v življenju lahko dogajajo čudeži.«

»Kakšni čudeži?« je vprašal Jimenin mlajši brat Pablo.

»Bila sem živčna, ker sem morala sneti inzulinsko pumpico, preden sem šla v vodo,« je rekla Jimena. »A ko sem se krstila za druge, mi sploh ni bilo slabo. To je bil čudež!« Jimena se je nasmehnila. »In čeprav me je bilo strah, mi je Sveti Duh pomagal, da sem ostala mirna. Tudi to je bil čudež.« ●



ILUSTRIRALA: ALYSSA PETERSEN

Kdaj ti je Sveti Duh pomagal, da si ostal miren?